

KWEEKVERSLAG MORELIA SPILOTA MCDOWELLI

Luciën.

tel.: 0485-316319.

■ ALGEMEEN

Morelia spilota mcdowelli, ook wel coastal carpet python genoemd, is een tapijtpython die voorkomt langs de gehele kustlijn van Australië. De mcdowelli is één van de grootste uit de diverse vormen (of ondersoorten) van de tapijtpython (Barker en Barker, 1994): zij kan namelijk een lengte van wel 3 meter bereiken. Kenmerkend voor dit type is de lengtestreep over beide flanken van het dier. De basiskleuren variëren van licht- tot donkerbruin; de ogen zijn zwart. Door haar rustige en stabiele gedrag is het een slang die zeer geschikt is als terrariumdier. Ook dood voer accepteert deze slang (na gewenning) probleemloos. In Nederland is deze vorm (nog) niet zo bekend.

■ HUISVESTING

Mijn kweekkoppel houdt ik buiten het paarseizoen gescheiden: elk dier in een terrarium van 120x60x50 (lxbxh). Het vrouwtje krijgt voedsel naar gelang ze daar behoefte aan heeft. Dat houdt ongeveer 2 volwassen ratten per 10 dagen in.

Het mannetje echter, krijgt slechts 1 volwassen rat in de 3 weken. Mijn ervaring bij de mannetjes is, dat ze, wanneer ze wat kort gehouden worden met voedsel, veel sneller bereid zijn om te paren. Dit zal veel slan-

genhouders niet vreemd in de oren klinken.

Omdat ik de hygiëne vooropstel, houd ik het grootste gedeelte van mijn slangen op krantenpapier, zo ook deze tapijtpythons. Ze zitten in een aparte kamer waarin de temperatuur geregeld wordt door middel van twee kleine elektrische kacheltjes. Eén kacheltje houdt de temperatuur van 's ochtends 09.00 uur tot 's avonds 19.00 uur op 26°C. Het tweede kacheltje staat afgesteld op 21°C, en springt dus automatisch aan, als de kamer 's nachts onder die temperatuur dreigt te komen. In elk terrarium, (van bovengenoemde afmetingen), heb ik een klein lampje van 40 Watt gemonteerd. Dit zorgt ervoor, dat de slangen een warmere plek in het terrarium kunnen opzoeken. Onder dit lampje is de temperatuur overdag zo'n 32°C. Vooral nadat ze gegeten hebben, maken ze graag gebruik van deze wat warmere plek. Ze hebben bij mij geen mogelijkheid om een bad te nemen, omdat de drinkbak te klein is.

De luchtvochtigheid in bovengenoemde ruimte is, ondanks mijn verwarmingsmethode, toch nog altijd boven de 60%. In de literatuur tref je soms aan dat die nog hoger moet zijn, maar ik heb nog niet kunnen constateren dat mijn dieren hiervan hinder ondervonden. Alle dieren vervellen altijd in één stuk.

■ KWEEK

In februari 1996 heb ik het mannetje voor de eerste maal bij het vrouwtje in het terrarium geplaatst. Ze

hadden echter nog geen oog voor elkaar.

Een kleine maand later constateerde ik bloedmijten in één van mijn terraria. Om een eventuele mijtenplaag te voorkomen, ontsmette ik alle bakken met Tugon (Tugon heeft dezelfde uitwerking als Nevugon). Tevens plaatste ik alle dieren, gedurende 12 uur apart in een linnen zak die eveneens bevochtigd was met Tugon. Toen ik de mcdowell's uit de zakken haalde en aansluitend bij elkaar plaatste, waren ze binnen een uur aan het paren. Die paringen gingen gedurende 4 dagen bijna onafgebroken door. Toen er geen paringen/meer volgde, heb ik de dieren weer uit elkaar gezet.

Na ongeveer één week plaatste ik ze wederom bij elkaar, echter zonder resultaat. Nadat ik ze wederom uit elkaar had geplaatst, bood ik het vrouwtje een rat aan. Ze weigerde die. Ook de daarop volgende pogingen om haar eten aan te bieden liepen op niets uit. Hieruit concludeerde c.q. hoopte ik, dat de paring geslaagd was.

Een kleine 2 maanden later was er een duidelijke verdikking zichtbaar bij het achterste gedeelte van haar lichaam. Als ze lag te zonnen onder de lamp, kon je duidelijk zien dat ze het verdikte gedeelte extra wilde verwarmen. Soms manoeuvreerde ze haar lichaam zo dicht bij de lamp, dat ik bang was dat ze er brandwonden aan zou overhouden. Daarom verwisselde ik op een gegeven moment de lamp van 40 Watt voor een van 15 Watt en plaatste ik een verwarmingsmat in het terrarium. Op deze mat werd het ongeveer 35°C. Vóór het plaatsen van deze verwarmingsmat vertoonde ze een vrij constant gedrag: overdag onder de lamp en 's avonds en het grootste gedeelte van de nacht, verschole in een tempex doos, gevuld met turf die ik in het terrarium had geplaatst om haar een geschikte plek te geven om haar eieren te leggen. Echter, na het plaatsen van de verwarmingsmat, lag ze voortdurend op deze mat. Alleen als ze moest drinken kwam ze ervan

af.

Zo'n 2,5 maand later, (20 mei), vond er gedragsverandering plaats. Ze verliet regelmatig haar plek op de verwarmingsmat, en kroop (ook overdag), veel rond in het terrarium. Dit gedrag duurde een paar dagen, en ik begon me al ongerust te maken of ze haar eieren wel kwijt kon.

Op 28 mei was het dan zover. Ik kwam 's avonds de kamer binnen om te kijken hoe het met haar was, en zag toen een klomp eieren onder de verwarmingsmat uitkomen. Om te voorkomen, dat ze de al gelegde eieren kon beschadigen, heb ik deze voorzichtig uit het terrarium verwijderd. Dit stoorde het vrouwtje mijns inziens niet, want 10 minuten later lag er weer een nieuw ei en weer 15 minuten daarna, nog één. Dit ging zo door, totdat ze in totaal 16 eieren had gelegd. Ze had toen nog wel steeds persbewegingen, maar er kwamen geen eieren meer.

Omdat ze echter nog steeds een verdikking aan haar achterlijf had, ging ik ervan uit dat ze nog steeds enkele eieren in zich had. Toen er de volgende ochtend nog steeds geen eieren bijgelegd waren, heb ik de hulp van een meer ervaren slangenhouder ingeroepen. Na grondige inspectie, was deze van mening, dat de eieren er niet meer uit zichzelf uit zouden komen. We besloten om ze er door middel van plaatselijke druk uit te masseren. Zo gezegd, zo gedaan. Na 120 minuten veel gezweet te hebben, waren er de laatste 6 eieren ook uitgekomen. Daarmee kwam het aantal gelegde eieren op een totaal van 22.

■ BROEDSTOOF

De eieren plaatste ik in een standaard broedstoof (glazen bak met een laagje water erin dat op temperatuur gehouden werd door middel van een aquariumverwarming + thermostaat). De temperatuur was gemiddeld zo'n 30°C (overdag iets warmer, maximaal tot

Morelia spilota mcdowelli.

Photo by Lucien

31°C en 's nachts iets koeler, met een minimum temperatuur van 28°C. Als substraat voor de eieren heb ik vochtige turf gebruikt.

De zes eieren die eruit gemasseerd waren, heb ik reeds binnen enkele dagen uit de stoof verwijderd, omdat ze afgestorven bleken te zijn. Enkele andere eieren stierven af, omdat er groene schimmel op kwam, weer anderen, stierven af zonder zichtbare reden.

De groene schimmel heb ik trouwens proberen in te dammen door er Norrit-poeder op te strooien. Dat bleek niet te helpen, omdat de schimmel vermoedelijk al in een te ver gevorderd stadium op de eieren zat.

Na drie weken, had ik nog negen eieren over. Op 23 juni stierf wederom een ei af (dat was het laatste ei waar groene schimmel op zat). Toen ik het ei opensneed, was er reeds een klein slangetje te herkennen. Het was ongeveer 5 cm lang, en de kop was in verhouding te groot voor het lichaam. Afgezien van het feit dat er weer een ei afgestorven was, was ik met 't bovenstaande toch blij. De overgebleven eieren waren tenminste wel bevrucht!

Op 1 juli stierf er wederom een ei door onbekende oorzaak af. Toen waren het er nog maar zeven.

■ GEBOORTE

Het eerste jong stak op 25 juli, omstreeks 10.00 uur, zijn kopje uit het ei. Om ongeveer 16.00 uur, was het hele jong eruit gekropen. Twee dagen later waren er reeds 4 uit, en ik hoopte nog op de 3 overgebleven eieren. Deze begonnen echter al snel te verkleuren en in te vallen. Bij het openen ervan zag ik, dat de jongen (geheel ontwikkeld) afgestorven in het ei zaten (oorzaak onbekend). De vier geboren jongen zien er prachtig rood

uit en doen het goed.

Op zich is 4 jongen uit 22 eieren niet zo geweldig, maar het is m'n eerste kweek met Morelia's, en ik ben er dus toch heel blij mee.

■ LITERATUUR

- Barker D.G. en Barker T.M. (1994). *Pythons of the World. Volume I, Australia. The herpetocultural library. Advanced Vivarium Systems Inc., Lakeside, California, U.S.A.*